
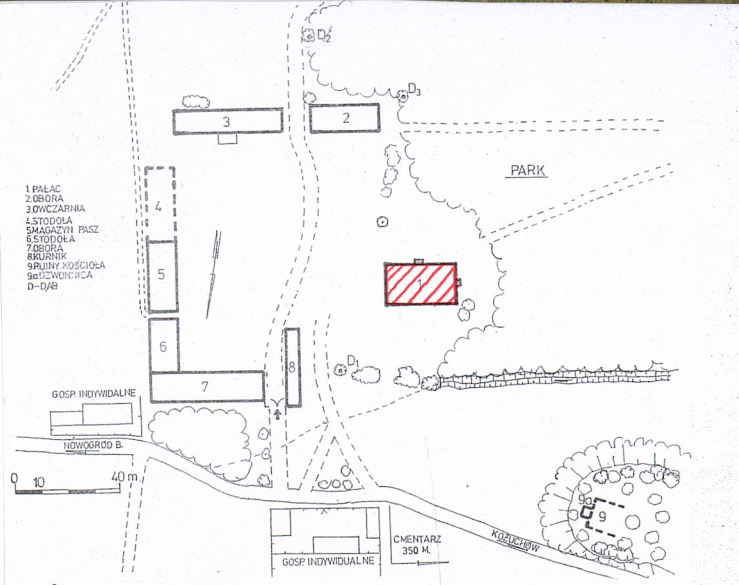
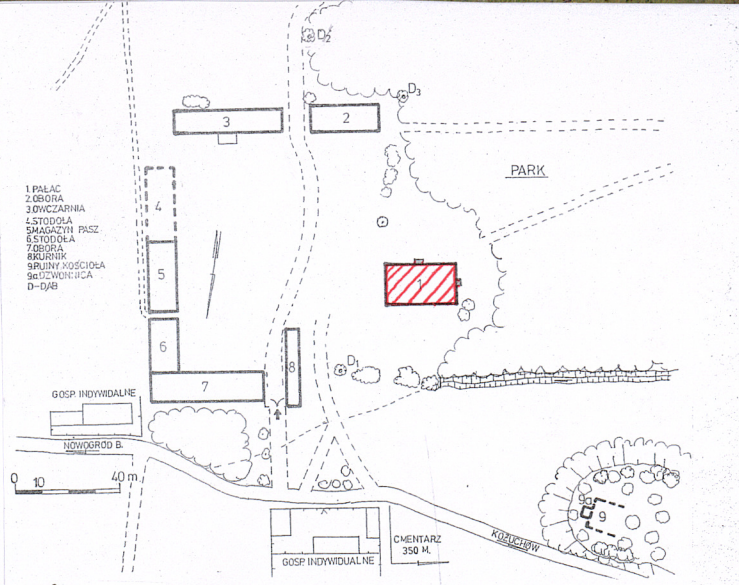
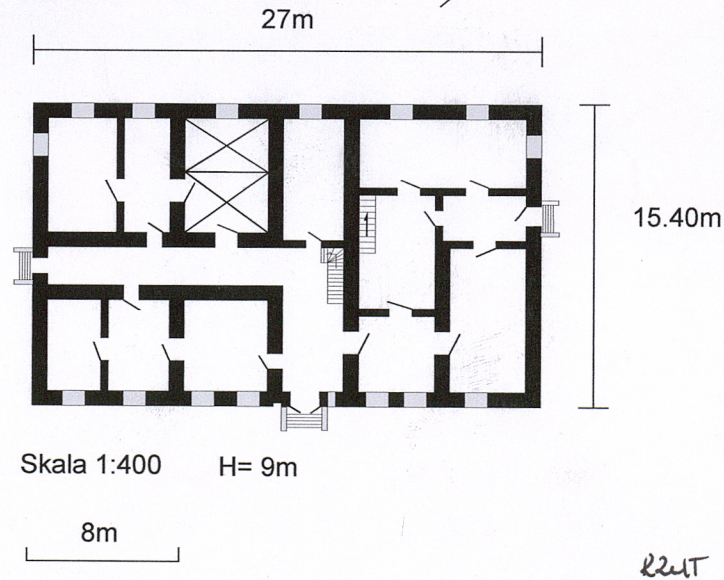

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO		A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	Ł	M	N	O	P	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z	Nr
1. Obiekt		2. Czas powstania																						3. Miejscowość				
303/1 DWÓR		2 poł. XVII w., ok. 1850 r.																						KAMIONKA				
11. Zdjęcie zabytku, plan sytuacyjny, orientacyjny i rzut		4. Adres																										
		Kamionka nr działki geodezyjnej 124//7 nr hipoteczny																										
		5. Przynależność administracyjna																										
		województwo lubuskie powiat zielonogórski gmina Nowogród Bobrzański																										
		6. Poprzednie nazwy miejscowości																										
		Steybarn (1295), Stinborn (1265), Steinbarn (1376), Steinborn (do 1945)																										
		7. Przynależność administracyjna przed a) 1975 i b) 1999																										
		województwo a) lubuskie b) lubuskie																										
		8. Właściciel i jego adres																										
		Agencja Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy w Gorzowie Wlkp. Filia w Zielonej Górze ul. Lwowska 25, 65 – 225 Zielona Góra																										
		9. Użytkownik i jego adres																										
		j. w.																										
10. Rejestr zabytków		L-345/A; 30.03.2003r.																										

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu	13. Opis (sytuacja, materiał, konstrukcja i technika, sklepienia i stropy, konstrukcja więźby dachowej, rzut, bryła, pokrycie dachu, elewacje, wnętrza - elementy wyposażenia i wystroju, instalacje)
<p>Pierwsze wzmianki dotyczące Kamionki pochodzą z 1263 r. i 1265 r. Są to dwa dokumenty wystawione przez Konrada Głogowskiego w Nowogrodzie Bobrzańskim, w których wymieniany jest Henryk „de Stinborn”. Kolejne dotyczą komesa Jeschko (Jeschko de Steynburn), który pod koniec XIII w. miał w Kmiaonce swój folwark. Następnie, w 1376 r., w aktach biskupstwa wrocławskiego, wymieniany jest proboszcz „Heyne in Steynburn”.</p> <p>Po 1685 r. Kamionka została własnością Hansa Christopha v. Berge pochodzącego z Niwisk, który nabył wieś od rodziny v. Kottwitz z Broniszowa. U schyłku swego życia, Hans Christoph v. Berge, przekazał Niwiska synowi, Georgowi Rudolphowi. Sam z żoną osiadł w Kamionce, gdzie zmarł w 1721 r. Po bezpotomnej śmierci jego syna, w 1742 r., Kamionka wraz z Niwiskami, Kaczeńcami i Pierzwinem została własnością Hansa Juliusza hrabiego v. Schweinitz, który osiadł w Niwiskach. Dobra kolejno dziedziczył jego syn, Hans Friedrich v. Schweinitz, i wnuk, Hans Melchior v. Schweinitz. Ok. 1844 r. Kamionka weszła w skład majątku barona v. Tschammer – Quarnitz z Broniszowa. W XIX i na początku XX w. kolejnymi właścicielami byli: v. der Hölle, dzierżawcą Deus; w 1891 r. pani Gläser z domu Patch, rządcą zaś Max Gläser, w 1898 r. Hermann Hellmich, w 1912 r. Wenzel graf v. Puckler, a rządcą Paul Luttert; a w 1925 r. niejaki Pribilla. Od 1934 r. do końca II wojny światowej Kamionka należała do Maxa Wehnera. W tym czasie zarządcą był O. Heberlach. Dwór, będący najstarszym elementem cd. wkładka nr 1</p>	<p>Sytuacja. Kamionka położona jest ok. 13 km na północny – zachód od Kozuchowa, przy drodze łączącej Kozuchów z Nowogrodem Bobrzańskim. Zespół dworsko – folwarczny usytuowany jest w północnej części wsi. Założenie składa się z części rezydencjonalnej, którą tworzy dwór wraz z parkiem, oraz gospodarczej. Dwór, położony pomiędzy podwórzem gospodarczym, usytuowanym po wschodniej stronie, a parkiem rozciągającym się na północ, stanowi dominantę architektoniczną zespołu.</p> <p>Materiał, konstrukcja, technika. <u>Ściany.</u> Dwór został wzniesiony w technice tradycyjnej. Ściany zewnętrzne murowane są z cegły pełnej i kamienia na zaprawie wapiennej, z dużymi partiami murowanymi z samej cegły. Ściany wewnętrzne działowe w części murowane są z cegły pełnej, zaś wtórnie wstawione, w drugiej poł. XX w., ścianki działowe wykonane są z suporeksu umocowanego na stelażu drewnianym. Ściany zewnętrzne otynkowane są tynkiem cementowo – wapiennym, pod którym zachował się wcześniejszy tynk na spoiwie wapiennym. Dekoracja architektoniczna elewacji w postaci naczółków wykonana jest z profili ceglanych, otynkowanych. Gzymsy międzykondygnacyjne opracowane są w tynku. Wszystkie pomieszczenia wewnętrzne pokryte są tynkami cementowo – wapiennym. W części pomieszczeń ściany malowane z wykorzystaniem szablonów. W części pomieszczeń parteru lamperie malowane farbą olejną. W pomieszczeniu położonym w północno – wschodniej części parteru, ściana wewnętrzna, wschodnia, dekorowana jest wnekami wykonanymi w grubości muru.</p> <p><u>Sklepienia i stropy.</u> Piwnice sklepione są kolebkami i kolebkami z lunetami wykonanymi z cegły pełnej. W trakcie północnym przyziemia pomieszczenie nakryte sklepieniem krzyżowym. Obok pomieszczenie przesklepione kolebką z lunetami. Sklepienia wykonane z cegły. Pozostałe pomieszczenia przyziemia oraz piętra przekryte są drewnianymi stropami ze ślepym pułapem i z podsufitką na trzcinie.</p> <p><u>Więźba dachowa</u> wykonana jest w konstrukcji drewnianej, płatwiowo – kleszczowej ze ścianką kolankową oraz dodatkowym pochyłym stolcem podtrzymującym płatów.</p> <p><u>Pokrycie dachowe</u> ceramiczne, z dachówki karpiówki układanej w podwójną koronkę.</p> <p><u>Posadzki i podłogi.</u> W piwnicach dworu posadzki ceglane. W sieni znajduje się posadzka ceramiczna układana w karo z płytek w kolorze czerwonym i białym. W pozostałych pomieszczeniach podłogi drewniane deskowe, w niektórych nakryte linoleum.</p> <p><u>Schody.</u> Wszystkie trzy wejścia do dworu poprzedzone są jednobiegowymi schodami zewnętrznymi murowanymi z cegły, otynkowanymi. Umieszczone we wschodniej części dworu dwubiegowe schody prowadzące do piwnicy murowane są z cegły. Schody klatki schodowej są drewniane zabiegowe, z drewnianą, dekoracyjnie opracowaną balustradą. Na poddasze prowadzą drewniane schody drabiniaste.</p> <p><u>Otwory okienne</u> ujednolicone pod względem kształtu. Wszystkie o wykroju prostokąta, od wewnątrz umieszczone w rozglifionych wnękach zamkniętych łukiem odcinkowym. Zachowana stolarka okienna to okna drewniane krosnowe czteroskrzydłowe (niektóre zdwojone – ze skrzydłem zimowym), ze stałym ślemieniem profilowanym, listwą przymykową w formie wałka, dzielone szczeblinkami - na sześć kwater (okno na piętrze w elewacji wschodniej, okno na piętrze w elewacji zachodniej, dwa okna na piętrze w elewacji północnej), ze skrzydłami zimowymi dzielonymi szczeblinkami na osiem kwater (dwa okna w parterze elewacji północnej i okno parteru w elewacji wschodniej) oraz skrzydłami zimowymi dzielonymi szczeblinkami na dziesięć kwater cd. wkładka nr 1</p>

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa	16. Przeznaczenie pierwotne	17. Użytkowanie obecne
3750 m ³	416 m ²	mieszkalne	obiekt nieużytkowany
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja W latach 60. i 70. XX w. przeprowadzono kapitalny remont budynku, podczas którego otynkowano wszystkie elewacje, przełożono pokrycie dachowe i założono nowe rynny i rury spustowe. Wówczas skuto detal architektoniczny elewacji, w tym wydatny profilowany gzyms międzykondygnacyjny.		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) <u>fundamenty</u> – nie badano; <u>ściany zewnętrzne</u> – stan zachowania bardzo zły. Liczne ubytki w partii tynków zewnętrznych, które są częściowo zawilgocone i odpajają się od muru. Mury zewnętrzne zawilgocone, zwłaszcza w dolnych partiach oraz narożniku południowo – wschodnim, który pozbawiony jest tynku i - ze względu na brak rury spustowej - narażony na negatywne działanie wody deszczowej. Odsłonięte cegły są zniszczone i zlasowane, a spoiny w dużym stopniu wypłukane; <u>ściany wewnętrzne</u> – stan zachowania niezadowolający. Widoczne liczne ubytki w tynkach, złuszczone farba, mury zawilgocone; <u>sklepienie, stropy</u> – stan zachowania zły. Drewniane stropy są zawilgocone i częściowo pozarywane; <u>dach</u> – stan zachowania zły. Widoczne ubytki i zużycie pokrycia dachowego, uszkodzenie i częściowy brak rynien i rur spustowych; <u>wyposażenie</u> - nie zachowało się <u>instalacje</u> – stan zachowania bardzo zły.	
		20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie Zły stan zachowania dworu wymaga podjęcia natychmiastowych prac remontowych. Celem prac powinno być przede wszystkim zabezpieczenie budynku przed negatywnym wpływem czynników atmosferycznych. Zabezpieczenia wymaga: nieszczelny dach (m. in. wzmocnienie konstrukcji więźby, wymiana pokrycia dachowego na wzór historycznego, założenie rynien i rur spustowych); odsłonięte otwory okienne i drzwiowe (tymczasowe zabezpieczenie poprzez zamurowanie lub odeskowanie otworów, docelowo odtworzenie stolarki na wzór okien i drzwi historycznych). Remont elewacji powinien objąć m. in. naprawę i uzupełnienie tynków. Remont wnętrza – wzmocnienie lub częściowa wymiana stropów, konserwacja i restauracja klatki schodowej, naprawa podłóg, tynków, założenie instalacji itd. W trakcie prac powinny być przeprowadzone badania konserwatorskie i architektoniczne. Niezbędne dla uratowania obiektu jest znalezienie użytkownika oraz objęcie go ochroną poprzez wpis do rejestru zabytków.	

<p>21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)</p>	<p>24. Uwagi różne</p>
<p>22. Bibliografia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Kamionka – zespół dworsko – folwarczny</i>, karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa opracowana przez S. Kałagate w lipcu 1991 r., 2. R. Kašinowska, <i>Kamionka. Dwór. Opis konserwatorski</i>, Szczecin 1972 – 1973 (mps przechowywany w archiwum WUOZ w Zielonej Górze), 3. S. Kowalski, <i>Zabytki województwa zielonogórskiego</i>, Zielona Góra 1987 r., 	<p>25. Opracował</p> <p>tekst Maja Błażejewska; listopad – grudzień 2008 r.</p> <p>plany, rysunki Maja Błażejewska, listopad – grudzień 2008 r. (plan orientacyjny za kartą ewidencyjną zabytków architek ury i budownictwa opracowaną przez S. Kałagate w lipcu 1991 r.)</p> <p>zdjęcia fotograficzne Maja Błażejewska, listopad – grudzień 2008 r.</p> <p>miejsce przechowywania negatywów :</p> <p> płyta CD archiwum WUOZ w Zielonej Górze</p> <p><i>Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisów prawa autorskiego.</i></p>
<p>23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania)</p> <p><i>Kamionka. Dwór</i>, tzw. „zielona karta”, 1959 r. mapa topograficzna w skali 1 : 25 000 , wyd. 1896 r.</p>	<p>26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)</p> <p>27. Załączniki</p> <p>5 wkładek</p>

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
KAMIONKA	DWÓR	cd. pkt. 12 (autorzy, historia obiektu i określenie stylu) i pkt. 13 (opis) oraz spis fotografii

cd. pkt. 12:

zespołu folwarcznego, został wybudowany, wg różnych źródeł, w drugiej połowie lub pod koniec XVII w. Budowę najprawdopodobniej podjął Hans Christoph v. Berge z Niwisk. Ok. 1850 r. rezydencję gruntownie przebudowano, nadając jej obecną, późnoklasycystyczną formę. Możliwe, że wówczas siedziba została rozbudowana. Brak informacji źródłowych oraz ikonograficznych nie pozwala tego jednoznacznie ustalić. Nazwiska autorów budowy i rozbudowy dworu w Kamionce nie są znane.

Po II wojnie światowej folwark w Kamionce został przekształcony w Państwowe Gospodarstwo Rolne. Dwór przeznaczony został na mieszkania pracowników i biura. Po przejściu budynku przez Agencję Nieruchomości Rolnych, biura zostały zlikwidowane, a pracownicy PGR przeniesieni do nowych lokali. Od tego czasu dwór pozostaje nieużytkowany.

cd. pkt. 13: (okno piętra w elewacji wschodniej).

Otwory drzwiowe zewnętrzne o wykroju prostokąta. W wejściu głównym zachowały się wewnętrzne skrzydła drewnianych drzwi podwójnych. Skrzydła osadzone są w drewnianych ościeżach wypełnionych drewnianą boazerią - szpaletami, ramowo – płycinowe, z górną płyciną, większą, wypełnioną częściowo poziomo ułożonymi deskami. Bardziej ozdobnie opracowane były niezachowane skrzydła zewnętrzne. Wykonane były w konstrukcji ramowo – płycinowej, z górną płyciną w kształcie owalu, przeszkloną i podzieloną szczeblinkami na sześć kwater, dolną zaś w kształcie prostokąta. Drzwi boczne w elewacji wschodniej, drewniane, jednoskrzydłowe, ramowo – płycinowe w drewnianych ościeżach. Drzwi zewnętrzne w wejściu bocznym, zachodnim, oraz stolarka drzwiowa wewnętrzna nie zachowały się.

Rzut.

Dwór założony jest na planie prostokąta z elewacją frontową zwróconą na południe. Do budynku prowadzą trzy wejścia – główne od południa, przesunięte w osi w kierunku wschodnim, oraz dwa boczne umieszczone w osi elewacji wschodniej i zachodniej. Wnętrze w układzie dwu i półtraktowym z centralnie umieszczoną sienią mieszczącą klatkę schodową. Po północnej stronie sieni znajduje się pomieszczenie przesklepione kolebką z lunetami oraz dwa pomieszczenia nakryte sklepieniami krzyżowymi. Wnętrze zostało wtórnie podzielone ściankami działowymi.

Bryła.

Bryła dworu jest symetryczna i zwarta. Piętrowy budynek, podpiwniczony w części środkowej i pod narożnikiem północno – wschodnim, posadowiony na cokole, nakryty jest niskim dachem czterospadowym.

Elewacje.

Elewacja południowa (fasada) zakomponowana została niesymetrycznie jako dziesięcioosiowa. Jej skromna dekoracja architektoniczna ograniczona jest do prostych parapetów podokiennych pod otworami okiennymi pierwszej kondygnacji oraz profilowanych parapetów i prostych naczółków wieńczących otwory okienne drugiej kondygnacji. Wejście główne do dworu mieści się w piątej osi od wschodu w otworze o wykroju prostokąta i poprzedzone jest szerszymi schodami jednobiegowymi z murowaną balustradą. Nad wejściem znajduje się prostokątny otwór okienny, szerszy od pozostałych. Oba otwory flankowane są przez pary wąskich okien blendowych (węższych o połowę od pozostałych). Wśród rytmicznie rozmieszczonych otworów okiennych w obu kondygnacjach, okna przeplatają się oknami blendowymi. W partii poddasza znajduje się szereg małych otworów okiennych o kształcie zbliżonym do kwadratu.

Elewacja północna (tylna) niesymetryczna o zróżnicowanej ilości osi na poszczególnych kondygnacjach, sześćoosiowa w paterze i ośmioosiowa w piętrze. Osie

Wkładkę założyła: Maja Błażejewska, listopad – grudzień 2008 r.

Miejsce przechowywania negatywów: płyta CD archiwum WUOZ w Zielonej Górze

wyznaczają nieregularnie rozmieszczone, prostokątne otwory okienne. Okna piętra zwieńczone prostymi naczółkami analogicznymi jak w fasadzie. W drugiej osi od zachodu, na drugiej kondygnacji, umieszczone jest okno blendowe. Poddasze, analogicznie jak w fasadzie doświetla szereg małych otworów okiennych. Podziały horyzontalne elewacji podkreśla profilowany gzyms międzykondygnacyjny przerwany pośrodku, sięgający od krawędzi elewacji do drugiej osi, oraz linia cokołu, wysuniętego nieznacznie przed lico ściany.

Elewacja zachodnia (boczna), pięcioosiowa, jako jedyna zakomponowana jest symetrycznie. Elewację w poziomie dzieli gzyms międzykondygnacyjny w formie gładkiego pasa, urwany na wysokości ostatniej osi od południa, oraz linia cokołu nieznacznie wysuniętego przed lico elewacji. W osi elewacji znajduje się wejście w otworze o wykroju prostokąta, poprzedzone jednobiegowymi schodami z murowaną balustradą. Rytmicznie rozmieszczone otwory okienne, opracowane są analogicznie jak w fasadzie. W parterze, w pierwszej osi od południa mieści się okno blendowe.

Elewacja wschodnia (boczna), o zróżnicowanej ilości osi na poszczególnych kondygnacjach, w parterze dwu-, a piętrze trzyosiowa, podzielona jest w części północnej gzymsem międzykondygnacyjny w formie gładkiego pasa o długości odpowiadającej ok. 1/3 szerokości elewacji. W środkowej części parteru, w drugiej osi od północy znajduje się wejście w otworze o wykroju prostokąta, poprzedzone jednobiegowymi schodami pozbawionymi balustrady. Okno, znajdujące się po prawej stronie wejścia, pozbawione jest oprawy architektonicznej. Otwory okienne piętra wsparte są na parapetach - jednym prostym i dwóch profilowanych. Dwa skrajne okna wieńczą proste naczółki.

Wnętrze.

Wnętrze dworu jest dwu i półtraktowe w części zachodniej. W części centralnej pierwszego traktu od południa znajduje się sień z klatką schodową. Pół traktu w części zachodniej budynku zajmuje korytarz łączący sień z wejściem bocznym (zachodnim). Pomieszczenia rozplanowane są w układzie amfiladowym, przy czym pomieszczenia w części zachodniej budynku, skomunikowane są również z korytarzem. Pomieszczenie za sienią, w trakcie północnym, nakryte jest sklepieniem kolebkowym z lunetami. Sąsiednie pomieszczenie zaś przekryte jest sklepieniem krzyżowym. Rozplanowanie piętra pokrywa się z przyziemiem, za wyjątkiem części południowo – zachodniej. Wnętrze dworu, na obu kondygnacjach, zostało wtórnie podzielone ściankami działowymi.

Wyposażenie. Nie zachowało się.

Instalacje. Niesprawna instalacja elektryczna.

SPIS FOTOGRAFII:

1. Widok dworu od strony południowo – wschodniej;
2. Elewacja boczna, zachodnia;
3. Wejście boczne w elewacji zachodniej;
4. Wejście główne (pd.);
5. Fasada (pd.);
6. Elewacja tylna (pn.);
7. Fragment górnej kondygnacji tylnej (zach.);
8. Elewacja boczna wschodnia;
9. Okno w elewacji frontowej (pd.);
10. Narożnik pd – wsch.
11. Wejście główne – szpaleta;
12. Fragment więźby dachowej;

13. Fragment więźby dachowej;
14. Klatka schodowa;
15. Balustrada klatki schodowej – piętro;
16. Sklepienie pomieszczenia parteru;
17. Sklepienie pomieszczenia parteru;
18. Nisza w pomieszczeniu w północno – zachodniej części przyziemia;
19. Pomieszczenie na parterze;
20. Ściana wschodnia pomieszczenie w północno – wschodnim narożniku;
21. Posadzka w sieni;
22. Wnętrze pomieszczenia w pd – wsch. pomieszczeniu piętra;
23. Okno elewacji tylnej zachodniej;
24. Widok od strony pd. – zach., 1959 r.;
25. Mapa topograficzna, ok. 1900 r.;

1. Miejscowość

KAMIONKA

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

DWÓR

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

dokumentacja fotograficzna

2.

3.

4.

Wkładkę założyła: Maja Błazejewska, listopad – grudzień 2008 r.

Miejsce przechowywania negatywów: płyta CD archiwum WUOZ w Zielonej Górze

5.

6.

7.

8.

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
KAMIONKA	DWÓR	dokumentacja fotograficzna

9.

10.

11.

Wkładkę założyła: Maja Błażejewska, listopad – grudzień 2008 r.

Miejsce przechowywania negatywów: płyta CD archiwum WUOZ w Zielonej Górze

12.

13.

14.

15.

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
KAMIONKA	DWÓR	dokumentacja fotograficzna

16.

17.

18.

Wkładkę założyła: Maja Błażejewska, listopad – grudzień 2008 r.

Miejsce przechowywania negatywów: płyta CD archiwum WUOZ w Zielonej Górze

21.

20.

19.

22.

1. Miejscowość

KAMIONKA

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

DWÓR

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

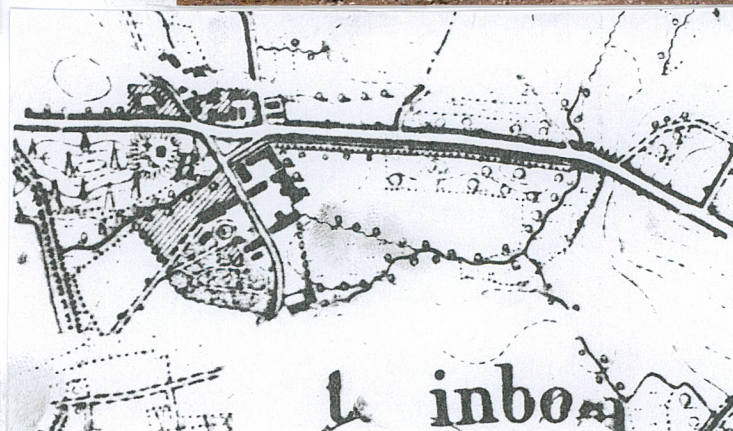
dokumentacja fotograficzna

23.

24.

25.

Linbo

Wkładkę założyła: Maja Błażejewska, listopad – grudzień 2008 r.

Miejsce przechowywania negatywów: płyta CD archiwum WUOZ w Zielonej Górze